



Buletin Săptămânal al Bisericii Sfânta Cruce
5150 Leesburg Pike, Alexandria, VA 22302
www.sfantacruce.org - (703) 671-1919
Numărul 8 / 25 martie 2007

Bunavestire

Duminica Cuvioasei Maria Egipteanca

Duminica a 5-a din Post

Sfânta Liturghie a lui Vasile cel Mare

Sfânta Evanghelie după Luca

(Capitolul 1,26 – 38)

Iar în a șasea lună a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret, către o fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria. Și intrând îngerul la ea, a zis: *Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei.* Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine: *Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta?* Și îngerul i-a zis: *Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va chema și Domnul Dumnezeu Îi va da Lui tronul lui David, părintele Său. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția Lui nu va avea sfârșit.* Și a zis Maria către înger: *Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?* Și răspunzând, îngerul i-a zis: *Duhul Sfânt Se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema. Și iată Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrânețea ei și aceasta este a șasea lună pentru ea, cea numită stearpă. Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință. Și a zis Maria: *Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!* Și îngerul a plecat de la ea.*

Citiți din Sfânta Scriptură: *Sfânta Evanghelie după Ioan: Capitolele 11 și 12; Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel: Capitolele 12 și 13; Epistola către Filipeni a Sfântului Apostol Pavel: Capitolul 4; Facerea: Capitolele 27, 31, 43, 45, 46, 49 și 50. Isaia: Capitolele 48, 49, 58, 65 și 66. Pildele lui Solomon: Capitolele 19, 21-24, și 31.*

Omilie la Bunavestire

Sfântul Grigorie Palama

3. Era totuși mai mult de spus de către arhanghel Fecioarei, dar era un cuvânt cuprinzând o taină încă și mai mare. El spune: *“Duhul Sfânt Se va pogorâ peste tine și puterea Celui Prea Înalt te va umbri”*. Pentru care pricină oare? Pentru că Cel ce se naște [din ea] nu este prooroc, nici om simplu, ca Adam, ci se va numi Fiul Celui Prea Înalt și Mântuitor și Izbăvitor al neamului omenesc și veșnic împărat. Precum pietrele ce cad de pe creste și se rostogolesc până la cele mai îndepărtate poale ale munților, iar multe prăpăstii le primesc, tot astfel și noi oamenii, care am căzut de la porunca dumnezeiască dată nouă în rai și de la chipul fericit al vieții de acolo, am fost coborâți până în iad și multe nenorociri cumplite am primit.

Căci pământul, după blestemul aruncat asupra strămoșului nostru dintâi, nu a odrăslit numai spinii și mărăcinii ce încap sub simțuri, ci am fost noi încă și mai mult însămânțați cu felurile soiuri de mărăcini ai patimilor celor rele și cu spinii cei peste măsură de răi ai păcatului. Dar nu numai întristarea aceasta a avut-o neamul nostru omenesc, pe care străbuna noastră [Eva] a moștenit-o prin blestemul acela dat ei, fiind osândită să nască în chinuri și dureri, ci aproape toata viața noastră s-a prefăcut în chin și durere.

4. Din iubirea Sa de oameni, Dumnezeu, Cel ce ne-a plăsmuit pe noi, prin milostivirea Sa, aplecând cerurile, a coborât la noi, și luând de la Sfânta Fecioară firea noastră omenească, a reînnoit-o și a adus-o înapoi [la starea cea bună], ba chiar a înălțat-o la culmea Sa cea dumnezeiască și cerească. Și voind El să săvârșească aceasta, și voind să aducă la îndeplinire astăzi sfatul Său cel de mai înainte de toți vecii, a trimis pe arhanghelul Gavriil, precum spune evanghelistul Luca, *“În Nazaret, către o fecioară logodită cu un bărbat ce se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria”* [Luca 1, 27].

5. Deci Dumnezeu trimite pe arhanghel la Fecioară, făcând-o mamă doar printr-un cuvânt, deși ea rămânea fecioară. Căci, dacă ar fi rămas însărcinată prin sămânță omenească, nu ar fi fost [Cel născut din ea] om nou, nici fără de păcat, nici Mântuitor al păcatelor. Fiindcă mișcarea spre naștere a trupului, fiind nesupusă minții așezate de Dumnezeu în noi spre a ne călăuzi, nu este întru totul fără de păcat. Din pricina aceasta și David a spus: *“Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea”* [Psalmi 50, 7].

[www.voscreasna.com/46/omilie-la-bunavestire-sfantul-grigorie-palama]

Dacă ar fi fost din sămânță [omenească] îngreunarea dată de Dumnezeu, nu ar fi fost [zămislit] om nou, nici începător al vieții celei noi și cătuși de puțin supuse vremurii. Căci fiind mădular și parte veche și moștenitor al aceluia păcat [al lui Adam], nu ar fi putut să poarte în Sine plinătatea Dumnezeirii celei fără de prihană și nu ar fi putut să facă din trupul Său izvor de sfințenie neîmpușinată, astfel încât să spele prin covârșirea puterii Sale întinarea acelor strămoși și să fie îndeajuns celor după aceea născuți, spre sfințirea tuturor. De aceea nu a venit înger, nici om, ci Însuși Domnul S-a pogorât și ne-a mântuit pe noi, întrupându-Se și fiind cuprins în mitra Fecioarei, și rămânând neschimbat Dumnezeu.



6. Era de trebuință ca Fecioara să aibă martor al sarcinii sale celei fără de sămânță și ajutor întru cele săvârșite după dumnezeiasca economie. Care și cine a fost acesta? Drumul către Bethleem, unde pruncul fusese vestit și slăvit de către îngerii din ceruri; venirea la Templu, unde pruncul a fost mărturisit de către Simeon și de către Ana ca Domn al vieții și al morții. Apoi fuga în Egipt de frica lui Irod și întoarcerea din Egipt, potrivit poruncilor, și toate celelalte, pe care nu este lesne a le înșira și a le arăta acum. De aceea Iosif a fost primit ca logodnic și îngerul a fost trimis către o Fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif. Pe amândoi îi vei socoti că erau din casa și din patria lui David, fiindcă neamul amândurora, al Fecioarei și al lui Iosif, se urcă pâna la David.

7. Și ne spune Scriptura că “numele Fecioarei era Maria”; aceasta se tâlcuiește Stăpâna [Doamna], ceea ce se vedește prin vrednicia Fecioarei, și adevărarea fecioriei, prin viața ei aleasă, prin desăvârșirea ei în toate și, ca să spun astfel, prin deplina ei neprihănire. Căci fiind ea Fecioară și având acest nume, întru totul potrivit ei, avea întreagă și deplină curăție, fiind Fecioară și cu trupul, și cu sufletul, cu toate puterile sufletului și cu toate simțurile trupului său, care aveau temei nesmintit, mai presus de orice întinăciune.

Și era ea așa de bine așezată și neclintită și întru totul neatinsă de nimic și niciodată, precum o poartă ferecată păstrează cele tănuite în visterie și o carte pecetluită - scrieri pe care ochiul nu le-a văzut. Căci cu privire la Fecioara s-a scris: “Aceasta este cartea pecetluită, și poarta aceasta va fi închisă, și nici un om nu va intra pe ea” [Iezechiel 44, 2].

8. Dar și în alt chip Fecioara este Stăpâna - după vrednicia ei - ca una ce este mai presus de toate, căci a purces grea și a născut în chip dumnezeiesc, în deplină feciorie, pe Stăpânul întregii Firi. Și încă este Stăpână ca una ce nu stă sub nici o robie și a primit stăpânire dumnezeiască, dar este Stăpână și ca izvor și rădăcină a slobozeniei neamului omenesc, iar aceasta mai cu seamă după nașterea cea de negrăit și aducătoare de multă bucurie. Pentru că chiar cea unită cu un bărbat este mai degrabă stăpânită decât stăpână, și mai cu seamă după nașterea cea întristătoare și dureroasă, potrivit blestemului aceluia rostit asupra Evei: “*În dureri vei naște copii; atrasă vei fi către bărbatul tău și el te va stăpâni*” [Facerea 3, 16]. De acest blestem Maica Fecioară eliberând neamul omenesc, a primit în schimb, prin înger, bucuria și binecuvântarea. Căci spune Scriptura că îngerul, intrând, a grăit către Fecioară: “*Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu Tine. Binecuvântată ești tu între femei...*” [Luca 1, 28]. Arhanghelul nu îi vestește ei viitorul spunându-i: “*Domnul este cu tine*”, ci vestește ce a văzut în chip nevăzut că s-a împlinit atunci. Și cunoscând arhanghelul că ea este un lăcaș al harismelor dumnezeiești, și al virtuților omenesti, și că este împodobită cu toate darurile Duhului Sfânt, o numește cea cu adevărat plină de har, ca pe una ce a primit să se sălășluiască în ea toate aceste comori. Și el vede mai dinainte sarcina ei cea fără de mâhnire și nașterea ei cea fără de dureri. El îi binevestește mai dinainte să se bucure și el susține cu tărie că Fecioara singura este binecuvântată și slăvită, pe bună dreptate, printre femei. Căci covârșirea slavei dată Fecioarei, Maică a lui Dumnezeu, nu se află la alta, chiar dacă este și aceea slăvită.

9. Dar Fecioara, văzându-l pe înger și temându-se să nu fie acela vreun înger înșelător, care să preia cuvintele de ispitire grăite către Eva, nu a primit salutarea aceea fără să o cerceteze cu toată luarea aminte. Căci Fecioara necunoscând încă bine legătura cu Dumnezeu, pe care arhanghelul tocmai i-o vestea ei, s-a tulburat, spune Scriptura, pentru cuvântul acela al lui, dar a stat neclintită în fecioria ei “*și cugeta în sine: Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta?!*” [Luca 1, 29]. Din această pricină și arhanghelul a dezlegat îndată teama plăcută lui Dumnezeu a Fecioarei celei pline de har, grăind către ea: “*Nu te teme, Marie, căci ai aflat har de la Dumnezeu!*” [Luca 1, 30]. (*fragment Omilii Vol. I*)

Cuvioasa Maria Egipteanca

Această preacuvioasă maică a fost din Egipt și mai înainte trăia cu neînfrânare și cu neastâmpăr, chemând sufletele multor oameni spre pierzare la desfătarea împreunării celei desfrânate. Petrecând ea

șaptesprezece ani întru necurăție, că dintâiași dată de mică a fost căzută în faptele cele rele, pe urmă s-a dat cu totul spre nevoițe și virtute. Și atâta s-a înălțat prin nepătimire, cât trecea și apa Iordanului pe deasupra și, când stătea pe pământ la rugăciune, era ridicată și înălțată în sus. Iar pricina întoarcerii ei a fost aceasta: când a fost pe vremea închinării cinstitei Cruci, mergând mulți din multe locuri



la Ierusalim, a mers și ea împreună cu tineri desfrânați. Sosind acolo și fiind oprită în chip nevăzut de la intrarea cinstitei biserici, a pus chezaș pe preacurata Fecioară Maica lui Dumnezeu că de va fi lăsată să intre înăuntru, va trăi cu înțelepciune, și nu va mai sluji vieții celei rele, și nici poftelor și dezmierdărilor trupești. Dobândindu-și dorința după rugăciunea ei, n-a mințit la făgăduința ce a făcut, ci trecând Iordanul și mergând în pustiu, s-a nevoit patruzeci și șapte de ani, neavând pe nici un om ca să o vadă, fără numai pe Dumnezeu, cu ajutorul Căruia s-a depărtat de la firea omenească și a dobândit îngereasca petrecere, cea mai presus de om, pe pământ.

Cuvioasa Maică Maria Egipteanca este pomenită pe data de 1 aprilie. Pentru că este pildă de smerenie și întoarcere de la păcat către viața cea sfântă a cincea săptămână din post a fost dedicată de Sfinții Părinți acesteia. Viața ei a fost relatată de un bătrân ieromonah, Cuviosul Zosima care a întâlnit-o în pustie, pe când se puscea în Postul Paștelui, i-a adus mai apoi Sfintele Taine spre Împărtășire și a descoperit-o mai târziu adormită și a îngropat-o. Cuviosul Zosima este pomenit la 4 aprilie.

Extras de la: <http://www.calendar-ortodox.ro/luna/aprilie/aprilie01.htm>

Despre conducători

Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa

Iubiți Credincioși!

Pericopa evanghelică de astăzi este foarte interesantă deoarece pentru prima oară Mântuitorul face un portret al conducătorului de popoare, foarte sintetic, foarte subliniat și foarte la adresă.

Împrejurarea în care Mântuitorul face acest lucru este provocată de acțiunea Sfinților apostoli Ioan și Iacov, care erau niște tineri foarte sanguini, puternici și care erau râvnitori de poziții deosebite în Împărăția lui Dumnezeu. Mântuitorul a vorbit despre moartea Lui, despre faptul că va fi arestat, va fi judecat și condamnat, va fi pus pe cruce și apoi în mormânt, dar a treia zi va învia. Lucrul acesta i-a tulburat pe apostoli, însă și-au dat seama că, în ceea ce spunea, Mântuitorul prevestea despre Împărăția lui Dumnezeu.

Iacov și Ioan erau așa de năvalnici încât Mântuitorul îi numise pe ei „*Guanerde*” ceea ce în ebraică înseamnă „*Fiii Tunetului*”. Ei s-au apropiat de Iisus și i-au spus: *Învățătorule, vrem să te rugăm ceva. Și a zis El: Ce vreți să mă rugați? - Să ne dai nouă, că atunci va fi Împărăția Ta, unul să stăm de-a dreapta Ta și celălalt de-a stânga Ta.* Hristos s-a uitat la ei și a spus: *Voi știți ce cereți? Puteți voi să vă botezați cu botezul care mă boteza eu? Să beți paharul care îl beau eu? Și au spus: Putem!* El care știa că vor muri amândoi uciși, a spus: *Cu botezul cu care mă voi boteza eu, vă veți boteza și voi, și paharul pe care îl voi bea eu, îl veți bea și voi, dar ca să dau cuiva dreptul de a fi de-a dreapta mea sau de-a stânga mea, în Împărăția Mea, nu se cuvine Mie, ci numai Dumnezeu Tatălui.*

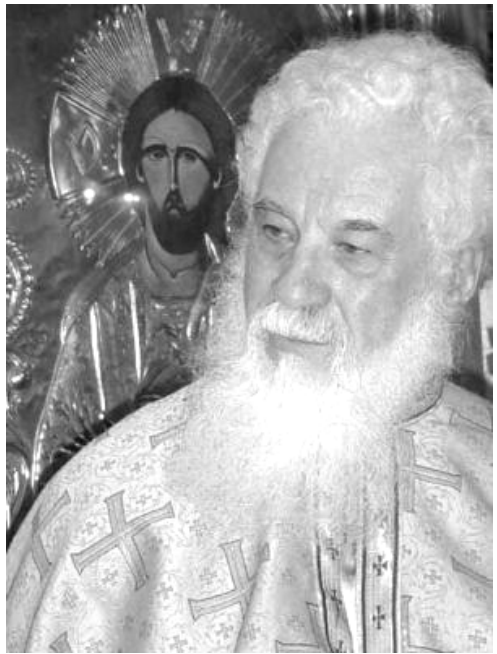
Ceilalți zece apostoli s-au mâniat foarte mult pe Ioan și Iacov și-au început să-i certe. Mântuitorul a văzut tulburarea lor și a spus: *Nu vă tulburați!*

Vreau să vă spun câteva lucruri. În Împărăția lui Dumnezeu nu se va da de-a dreapta sau de-a stânga, ci pentru cei care râvniți la Împărăția lui Dumnezeu trebuie să știți că cel care vrea să fie cel dintâi, să fie slugă tuturor. Cel care vrea să fie mai mare, să slujească tuturor. Pentru că și Fiul lui Dumnezeu a venit în lume nu să fie slujit, ci să slujească. Așa să faceți și voi.

Îmi aduc aminte că atunci când a venit președintele Constantinescu aici, venise cu o serie întregă de bodyguarzi, și erau aici în curte și fumau în timp ce președintele era în Biserică. M-am dus afară și am întrebat: *De ce fumați? Voi nu știți că aici este Biserică? Terenul acesta este sfânt! Noi ocolim Biserica aceasta vineri după înmormântarea Mântuitorului, și la*

Înviere, vestind învierea Mântuitorului, și voi aici fumați? Mergeți mai încolo dacă vreți să fumați. Nu stați aici. Nici nu aveți dreptul să călcați pământul acesta al Bisericii. Căci voi nu aveți pe Dumnezeu în voi. S-au dus mai departe și au încetat să mai fumeze.

Cert este că venind Constantinescu aici, nu am fost pregătit pentru o slujbă specială, nu i-am cântat *Mulți ani trăiască*, nu i-am făcut o primire prezidențială, ci i-am citit din evanghelia lui Marcu acest fragment: *Cel care vrea să fie mai mare peste ceilalți să fie sluga tuturor!*



Cel care vrea să fie primul să slujească altora! Și i-am spus, *Domnule Președinte, așa spune Mântuitorul Nostru Iisus Hristos și așa vrem să fie conducătorul țării noastre.* Mă uitam la el, transpira, îi curgea sudoarea pe el. Nu a spus nici un cuvânt. Pentru că, fără îndoială, un om care se prestează așa de sus, un om care a vrut să conducă o țară – și lăsând la o parte greșelile pe care le-a făcut, Dumnezeu știe că toți greșim – el nu înțelegea că era chemat acolo să fie slugă tuturor (așa cum nu înțeleg nici conducătorii de astăzi). Nici un șef de stat nu a înțeles vreodată ce înseamnă să fie *cârmuitor al statului*. Și Mântuitorul atâta spune *Să fie sluga tuturor. Să slujească pe toți.* Mai vreți altă definiție? Mai vreți altă descriere? Orice cuvânt ar fi de prisos.

Fraților, așa se întâmplă cu fiecare dintre noi. Nu numai cu cei care sunt conducători de popoare. Mântuitorul spune așa: *Cei care conduc popoarele vor să le și stăpânească. Dar între voi să nu fie așa, să nu stăpâniți popoarele. Voi să fiți sluga lor.*

Așa se întâmplă și cu noi: văd că sunt oameni care vin să se spovedească și spun: *Părinte am ajuns șef de echipă nu știu unde...* (nu-i mare lucru, dar este ceva) *și sunt invidiat, sau nu mă ascultă...* Ce pot eu să-i spun? Dacă nu citești Evanghelia să vezi cum trebuie să fi sluga tuturor, nu să oprimi un om, nici să nedreptățești, nici să favorizezi pe cineva, ci să te porți așa cum s-a purtat Mântuitorul cu ucenicii Săi și cu toată lumea.

Mântuitorul a fost foarte îngăduitor cu ucenicii Săi; ei au greșit, El i-a iertat, le-a spus să facă ceva nu au făcut, și le-a spus încă o dată și încă o dată. Sau cum a fost cazul lui Ioan și Iacov nu s-a supărat ci a spus: *Voi știți să vă botezați cu botezul meu? Voi puteți să beți paharul pe care îl beau Eu?* Știa că merge la moarte – doar cu câteva minute înainte spusese că merge la moarte, că va fi răpus pe cruce, răstignit, îngropat, mort și va învia a treia zi. Deci ucenicii au auzit ce a spus Iisus Hristos și totuși au zis: va fi o împărăție și în împărăția aceasta noi cei care te-am urmat pe tine trebuie să avem o poziție, trebuie să ne dai stăpânire. De-a dreapta și de-a stânga înseamnă că noi stăpâneam și în dreapta și în stânga. Mântuitorul rămânea numai așa, să îi stăpânească pe ei.

Din cauza aceasta, acest orgoliu extraordinar al ființei umane, chiar dacă sunt doi inși într-o întreprindere sau într-un birou, unul vrea să fie șef. De aici se nasc toate confuziile și toate disputele. Dacă măcar unul ar sluji pe celălalt – așa cum spune Mântuitorul – pace ar fi între ei.

[n.n. urmează un fragment *Despre bârfă și cei care bârfesc* care va fi publicat în numărul următor]

Așa că fraților, fiți foarte buni. Fiți mai buni și fiți foarte buni. În acest post de credință și de pătimire a Mântuitorului; în acest post în care noi virtual știm că am existat în cei care L-au răstignit pe Iisus, cei care L-au crucificat, cei care L-au împuns în coastă și cei care L-au pus în mormânt. Am fost în ei.

De aceea postul Paștelui este un post de întristare, este un post în care noi ne considerăm vinovați de moartea Mântuitorului – și știm că prin păcatele noastre am mai bătut un cui în palma lui Isus, am mai pus un spin pe fruntea Lui. Din cauza aceasta căutăm să ne pocăim mai mult.

Tare aș vrea ca toată biserica aceasta să ajungă la Înviere ca niște îngeri luminoși și curățați de păcate. Tare aș vrea ca să uitați de toate relele. Tare aș vrea ca mintea voastră să fie îndreptată numai spre Dumnezeu; gura voastră să vorbească – cum spune Sfântul Apostol Pavel – numai în psalmi (nu că veți recita psalmi, dar veți vorbi așa cum vorbește psalmistul), inima voastră să salte de bucurie pentru Învierea Mântuitorului.

Și atunci, cu adevărat, biserica aceasta va fi un locaș al lui Hristos și mi-ar părea foarte bine ca toți să vă ridicați mai sus decât mine. Să fiu cel din urmă păcătos din Biserica aceasta.

Amin! (*Fragment din predica ținută de părintele Calciu la Biserica Sfânta Cruce din Alexandria, Virginia, pe data de 9 Aprilie 2006 – versiune audio: <http://www.esnips.com/doc/4f9c7dfd-c106-4a47-bf36-38f72f9a4143/Predica-4-9-06>*).

Raportul Președintelui Consiliului Parohial al Bisericii Sfânta Cruce pe anul 2006

Victor Velculescu

Anul 2006 a fost un an plin de realizări, dar și de încercări, pentru parohia noastră. Mulțumim Bunului Dumnezeu că ne-a ajutat să parcurgem acest an cu bine și că ne-a întărit în momentele de întristare și durere. Pierderea dragului nostru Părinte și duhovnic Calciu ne-a marcat profund pe noi toți. Dumnezeu să-l odihnească printre sfinții săi!

Am simțit întotdeauna că parohia noastră a fost privilegiată prin prezența Părintelui Gheorghe Calciu, prin experiența sa de viață, puterea sa de rugăciune, dragostea sa pentru toți, înțelepciunea și energia cu care ne-a păstorit de-a lungul anilor. Iar când Dânsul ne-a părăsit, pentru a intra în ceata celor dreپți și plăcuți Domnului, dincolo de durere și întristare, am știut că o să rămânem privilegiați prin faptul că suntem fiii și fiicele sale întru Domnul. Dar cu acest privilegiu vine și o mare responsabilitate, și anume sarcina de a duce mai departe lucrarea Părintelui în cadrul bisericii. Să ne ajute și să ne întărească Dumnezeu pentru a putea duce la îndeplinire această lucrare bine plăcută Lui!

Cred că Dumnezeu deja ne-a ajutat prin faptul că ne-a trimis pe Părintele Claudiu Luțai, să ne fie alături în momentele cele mai dificile prin care am trecut. Cu toate că nu este astăzi cu noi, aș dori să îi mulțumesc pentru că nu a ezitat să răspundă chemării Părintelui Calciu pentru a-l înlocui pentru două săptămâni, după ce alți preoți au refuzat în ultimul moment. Îi mulțumesc că a rămas în continuare să slujească împreună cu noi pentru următoarele patru luni, și pentru duhovnicia, rugăciunile, slujbele și predicile sale. Îi mulțumesc pentru răbdarea pe care a dovedit-o cu noi, pentru sfaturile pline de înțelepciune, pentru dedicația sa, și pentru efortul pe care l-a depus să conducă ore întregi din New York până la Washington în fiecare săptămâna sau chiar mai des pentru a sluji Sfânta Liturghie, Vecerniile, alte Slujbe de Sărbători, botezuri, înmormântări, sau logodne. Îi mulțumesc pentru implicarea sa în multe alte activități ale bisericii, cum ar fi: colindul pe la multe case din parohie, un obicei atât de plăcut Părintelui Calciu, evenimentul de Colinde la Ambasada României, și altele. Ne rugam pentru Dânsul și sperăm ca viitorul nostru părinte să fie cel puțin la fel de smerit, plin de har, de energie, și dedicație cum este Părintele Claudiu.

De asemenea, aș dori să mulțumesc tuturor persoanelor care au ajutat în cadrul bisericii noastre cu rugăciuni, dragoste și înțelegere, sfaturi, idei, timp, efort, expertiză, resurse materiale, sau chiar o vorbă bună.

Nu aş putea să mulţumesc fiecăruia în parte, căci sunt foarte mulţi cei care s-au implicat activ în acţiunile bisericii din ultimul an, fie ele de caritate, de organizare de evenimente speciale, de mese, administraţie, planificare pentru biserica nouă, ajutor pentru cei în nevoi în cadrul parohiei noastre sau în afară, şi multe altele. Dumnezeu să vă răsplătească pentru tot ajutorul Dumneavoastră!

În special, aş vrea să mulţumesc membrilor fostului Consilii Parohial şi familiilor lor pentru efortul, entuziasmul, şi dedicaţia lor din cursul anului. Țin să remarc că eforturile lor, ca şi ale tuturor acelor care ajută biserica, sunt complet voluntare şi pline de sacrificii, fiecare având familii şi obligaţii profesionale. Nu mă îndoiesc că Bunul Dumnezeu o să răsplătească aceste eforturi înzecit, şi nu aş putea să le mulţumesc la fiecare în parte mai bine decât a făcut însuşi Părintele Calciu în ultimul său cuvânt pentru noi:

„Dar acum vreau să mulţumesc încă o dată tinerilor din Comitetul Parohial, care cu sacrificiu şi cu un curaj sfânt au pornit acest proiect al construirii unei noi biserici şi continuă să-l susţină în ciuda faptului că suntem săraci şi că posibilitatea de a reuşi nu este prea clară...Duc cu mine în mormânt o dragoste uriaşă pentru voi, pentru jertfa voastră, pentru susţinerea mea în faţa greutăţilor, a micilor neînţelegeri şi a propriilor mele slăbiciuni...Dar Dumnezeu va pune mila Sa şi va trimite îngerii, păzitorii bisericii si pe patronul ei Sfântul Apostol Andrei, cel Întâi chemat, creştinătorul românilor, ca să ne scoată din toate impasurile.”

Pentru anul care vine, aş vrea să doresc noului Consiliu Parohial multe succese şi împliniri. Deşi realizările au fost frumoase până în prezent, munca grea de-abia acum începe. Avem nevoie de multă dragoste, înţelegere şi unitate în biserică pentru a putea să realizăm ceea ce ne-am propus: construirea noii biserici, pe care o să o facem în memoria Părintelui Calciu nu numai pentru noi, dar mai ales pentru copiii noştri şi toate generaţiile care o să urmeze. Nu mă îndoiesc că Părintele va asculta rugăciunile noastre şi ne va ajuta de acolo de unde este. Să nu uităm, însă, sarcina pe care ne-a lăsat-o:

”Iubiţi-vă unii pe alţii cum şi Iisus ne-a iubit pe noi, ca să se vadă dintru aceasta că suntem fiii Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Fiţi jertfelnici! Străduiţi-vă pentru zidirea bisericii! Rugaţi-vă şi milostiviţi-vă de cei în nevoi!”

Să ne ajute Dumnezeu să continuăm lucrarea Sa în cadrul parohiei Bisericii Sfânta Cruce.

Ce sunt Deniile?

Prin caracterul și conținutul lor, deniile sunt unicate în cultul divin ortodox. Cuvântul „denie” vine de la slavonescul „vdenie” și înseamnă priveghere sau slujbă nocturnă. Mai precis, denia este slujba utreniei sau „de dimineață” care se săvârșește seara, în ajun. Denia se deosebește de priveghere, care înseamnă tot slujbă de seară, prin faptul că se referă numai la utrenia săvârșită seara. Dacă privegherea se săvârșește în ajunul sărbătorilor importante, deniile se săvârșesc numai în două săptămâni din timpul unui an bisericesc și anume: în săptămâna a cincea și a șaptea (sau a Patimilor) din Postul Paștelui.

Cele două denii din săptămâna a cincea sunt utreniile zilelor de joi și sâmbătă săvârșite seara, în ajun. Slujba este o utrenie de post care înglobează în ea cele două piese imnografice foarte importante și frumoase: Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, imnograf din secolul al VIII-lea (prăznuit la data de 4 iulie) și Acatistul Bunei Vestiri, atribuit patriarhului Serghie al Constantinopolului (sec. VII). Prima piesă imnografică, cunoscută și sub numele de Canonul de pocăință este alcătuit din 250 de imnuri sau strofe în care autorul exprimă în formă întraripată zdrobirea inimii celui păcătos, constituind un imn statornic spre pocăință. Cea de a doua compoziție imnografică, Acatistul Bunei Vestiri, este un imn de laudă închinat Maicii Domnului, alcătuit din 24 de strofe. Această piesă imnografică dă expresie sub formă poetică, învățăturii Bisericii despre Maica Domnului.

Deniile din ultima săptămână a Postului sau Săptămâna Patimilor sunt slujbele la care credincioșii participă, prin tradiție, în număr foarte mare. Ele se săvârșesc în biserici începând cu seara Floriilor, deci din Duminica a șasea a postului, până vineri seara, inclusiv. Ca și cele din săptămâna a cincea și aceste utrenii au elemente specifice care le dau caracter de unicat. Dintre aceste denii, cele mai importante sunt cele de joi și vineri seara, cunoscute și sub denumirile de denia mică și denia mare. Cea de joi seara are ca elemente specifice, citirea celor 12 Evanghelii ale patimilor și scoaterea solemnă a Sfintei Cruci în mijlocul bisericii. Cea de vineri seara se deosebește de celelalte denii prin Cântarea Prohodului, în trei stări ca și prin ritualul înconjurării bisericii cu Sfântul Epitaf (cusătură sau pictură de mare frumusețe care reprezintă scena punerii în mormânt). *(Biserica și cult pe înțelesul tuturor, Editura Europartner)*

Realizat sub îndrumarea și binecuvântarea Părintelui
Claudiu Luțai de către Comitetul pentru publicațiile parohiei.
Coordonator: Mihai Boicu. (secretar@sfantacrucii.org).
Au participat membri: Lucian Blîndu, Cristina Boicu,
Elena Chiru, Doina Danciu, Elisabeta Martin,
Victoria Oancea, și Delia Velculescu.

Rânduiala săptămânii

26 martie: Dezlegare la vin și ulei

27-30 martie: Post

31 martie: Sâmbăta lui Lazăr,

Cuv. Ipatie, Sf. Inochentie

Dezlegare la vin și ulei

18:00 Pomenirea morților

19:00 Vecernie, Acatist,

Rugăciuni pentru bolnavi

18:00, 20:30 Sfânta Spovedanie

1 aprilie: Duminica Floriilor

Intrarea Domnului în Ierusalim

Cuv. Maică Maria Egipteanca

Dezlegare la pește

9:30 Utrenie, Sfânta Liturghie

9:00, 13:00 Sfânta Spovedanie

Săptămâna Mare (2-7 aprilie)

Luni: 19:00 Denie

Marți: 19:00 Denie

Miercuri: 19:00 Denie, Sf. Mashu

Joia mare: 10:30 Sf. Liturghie

19:00 Denia celor 12 Evanghelii

Vinerea Mare: 10:30 Pregătirea Sf.

Mormânt, Ceasurile Împărătești

Vecernia Mare

19:00 Slujba Prohodului

Sâmbăta mare: 10:30 Sf. Liturghie

Sfânta Spovedanie

Se va face spovedanie înainte și după slujbele anunțate.

HOLY CROSS ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

5150 Leesburg Pike
Alexandria VA 22302

NON PROFIT
ORGANIZATION
US POSTAGE PAID
ANNANDALE, VA
PERMIT NO. 31

Pentru a susține multiplicarea buletinului vă sugerăm donația de 25\$ pentru anul 2007 (specificați pentru buletinul săptămânal).
Pentru a-l primi săptămânal acasă vă sugerăm donația minimă de 40\$ pentru anul 2007 (specificați pentru buletinul săptămânal).